

#24

CSERNUS Tibor

CSERNUS TIBOR (1927-2007)

Karnevál | Carnival, 2002

Olaj, vászon | Oil on canvas, 89,5x116,5 cm

Jelezve hátoldalon | Signed on the reverse: Csernus 2002

Kezdő ár | Starting price: 4 600 000 Ft | 12 603 EUR

Becsérték: 8 000 000 - 10 000 000 Ft

Estimate: 21 918 - 27 397 EUR

1. Csernus Tibor: Egy hordó amontillado I.
(A leláncolt Fortunato) 2002 körül
Kovács Gábor Művészeti Alapítvány

2. Peter Greenaway:
A szakács, a tolvaj, a felesége és a szeretője (1989)
címmű film egyik jelenete

3. Peter Greenaway:
Éjjeli őrző (2007) című film egyik jelenete

Csernus Tibor a nyolcvanas évekre sikeres, beérkezett festőnek számított, különösen a tengerentúl figyeltek fel a Caravaggióra emlékeztető stílusára, amely a sötét-világos kontrasztokra épült, és nagy mesterségbeli tudásról tanúskodott. Csernus azonban sohasem követte a divatot, nem a közönségnek vagy az iparágaknak akart megfelelni, s nem félt változtatni. A következő évtizedre stílusa fellazult, a színpadiasságot egy dinamikusabb, színesebb előadásmód váltotta fel, mely már-már filmszerűen mozgalmas. Figyelme 1993-tól mindinkább az angol William Hogarth művészetére fordult, akinek egy egész képciklust is szentelt. Új típusú festészetében a nagyvonalú ecsetkezelés, a merész formavilág, a kompozíció végletekig fokozása, a kivitelezés robbanékonyága mellett új

elemként tűnik fel a morbiditás, a kőkemény emberábrázolás. Műveinek gyakori témája az elveszett ártatlanság, az ember gyarló jelleme. A képek szereplői gyakran összeesküvésekben, gyilkosságban vagy bujaságban vesznek részt. Csernus karakterei mintha egy Peter Greenaway filmből léptek volna ki; érdemes lenne egyszer a két művész alkotásait összehasonlítani egy tanulmányban. Az angol rendező sötét, ajtókkal és függönyökkel szűrt színpadszerű, formalinszagú, a mítoszokra, irodalmi és képzőművészeti allúziókra építkező világában, hasonlóan Csernuséhoz, a férfiak rendszerint kövérek és bőfőgnek, a nők pedig már túl vannak legszebb éveiken. Egyikőjük sem a szépség megragadására, hanem valamiféle vérgőzös erotika és érzékiség visszaadására törekszik.

A *Karnevál* Csernus öregkori periódusában készült, de ez mit sem érződik a kép lendületes, gyors mozdulatokkal felvitt, ötletes kompozícióján. Enyhe rálátással, gömbszerű formába rendezi a szereplőket, ezáltal is fokozva a karnevál eksztatikus hangulatát.

A festmény az *Egy hordó amontillado* (2002) című képsorozathoz tartozik, amely Edgar Allan Poe egyes számban első személyben elbeszél, azonos című novellájához készült. A történet szerint az író farsang idején összetalálkozik a bohócköntöst viselő ellenségével a forogtagban. Becsalja egy sötét katakombába, mely telis-tele van borospalackokkal, hordókkal, emberi csontokkal, majd élve befalazza. Csernus itt a találkozás pillanatát ábrázolja, a jelenet minden egyes eleme e rémisztő végkifejletre utal.¹

FÖLDES LÉNA

¹ Gerd Lindner: Csernus Tibor theatrum humanuma. Utak egy új realizmus felé. In: *Csernus Tibor festőművész retrospektív kiállítása*. Kogart Ház, Budapest, 2006., 32.